

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **P. D.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Davidem Pytelou, MBA, LL.M.
sídlem Litovelská 1349/2b, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Přerov (dále jen „magistrát“) ze dne 13. 2. 2020, č. j. X. Magistrát tímto rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění účinném kde dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o některých přestupcích“).
2. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že úmyslně narušila občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustila jiného hrubého jednání. To mělo spočívat v tom, že dne 22. 8. 2018 v době od 12.49 do 14.32 h v obci L. prostřednictvím zpráv zasílaných z telefonního čísla X nezletilému M. B., ročník X (dále i „nezletilý“), na telefonní číslo X vyvíjela nepřiměřený psychický nátlak tím, že mu napsala, že se „dopustil veřejné pomluvy a tím

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

přivede své rodiče do problémů a budou mít potíže, řeší se to i na Policii ČR, že má poslední možnost to dát do pořádku a všem se omluvit, než to začnou řešit, že dělá zle po dědině a mezi kamarády sprostými lžemi“. Přestože se žalobkyni nezletilý M. B. opakovaně omlouval, žalobkyně ve vyvíjení nátlaku nadále pokračovala tím, že trvala na osobním setkání a veřejné omluvě. Magistrát uložil žalobkyni za přestupek pokutu 1 000 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že magistrát vyšel pouze z přepisů zpráv a jejich fotografií. Šlo o konverzaci syna žalobkyně s nezletilým M. B. Obsah zpráv byl podle žalobkyně pozměněn a byly zaslány z webu www.smszdarma.cz nebo www.esemes.cz, odkud si je může autor poslat sám sobě.
4. Opomenutými důkazy jsou výsledky svědků T. D., nezl. M. B. a B. V., které navrhla žalobkyně. Naopak rodiče nezletilého M. B. byli podjatí a vypovídali ve prospěch svého syna. P. B. nebyl ničemu přítomen a věděl o věci jen zprostředkovaně od matky nezletilého paní S. Š.
5. Nešlo o dostatečně hrubý a nepřiměřený nátlak a nebyla tak naplněna skutková podstata přestupku. Došlo k hrubému označení a pomlouvání žalobkyně ze strany nezl. M. B. a toto jeho jednání vyvolalo žádost žalobkyně o omluvu, což vyjádřila z telefonu svého syna D. D. Tyto zprávy však nebyly natolik výhrůžné, jak uvedla matka nezl. M. B. Šlo o pouhé pokárání za sprosté chování a žádost o omluvu. U dvanáctiletého chlapce šlo o adekvátní reakci žalobkyně. V souladu se zásadou *in dubio pro reo* měly správní orgány řízení proti žalobkyni zastavit.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že pokud by byly zprávy zaslány z webového rozhraní, bylo by to z nich patrné. Stěží by na ně také někdo odpovídal. Nadto by k takovému jednání chyběl u nezl. M. B. motiv. Žalobkyně nedoložila žádný důkaz o manipulaci se zprávami.
7. Ohledání telefonu nezl. M. B. nebylo možné, protože dokazování proběhlo patnáct měsíců po spáchání přestupku. Není až tak překvapivá ztráta zpráv. Dokazování proběhlo z autentických fotografií. Skutečnost, že zprávy ze synova mobilního telefonu posílala žalobkyně, byla osvědčena jejím vysvětlením u magistrátu dne 1. 10. 2018 a výpovědí 30. 11. 2018, kdy na vysvětlení odkázala. Fotografie zpráv odpovídají obsahu, který uvedla Policii ČR matka nezl. M. B. dne 24. 8. 2018. Dvojice nepřímých důkazů – svědeckou výpověď žalobkyně a fotografiemi obrazovek se zprávami ve spojení s podklady rozhodnutí, tj. vysvětlením žalobkyně a spisem Policie ČR, spolehlivě prokázaly, že všechny zprávy odeslala žalobkyně a že zprávy měly obsah osvědčený provedeným dokazováním. Správní orgány nezjistily žádnou skutečnost, která by vnesla do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti. Mimoto žalobkyně sama přiznává, že zprávy zaslala ona.
8. Věrohodností svědků – rodičů nezl. M. B. – se správní orgány zabývaly a nevyslechnutí nezletilého M. B. odůvodnily. S námitkami k výsledku jeho otce P. B. se správní orgány vypořádaly rovněž v rozhodnutích. Zasažení objektu chráněného zákonem spočívalo na objektivních zjištěních, nikoli na subjektivních vyjádřeních rodičů nezl. M. B.
9. Jednání žalobkyně bylo hrubým jednáním. Nešlo pouze o nevhodné jednání. Žalobkyně zastrašováním chtěla vyvolat v nezl. M. B. pochybnosti o jeho chování v obci, tak znejistěl a pochyboval o správnosti svého chování („všem se omluvit, děláš zle po dědině“) a dále v něm chtěla vyvolat obavu o další osud jeho rodičů, pokud se všem neomluví („přivedeš

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

svý rodiče do problémů, protože se jedná o veřejnou pomluvu, tak se to řeší na PČR, budou mít potíže“). Žalobkyně ve vyvíjení nátlaku pokračovala i po opakovaných omluvách nezletilého, které učinil ve zprávách, a vyžadovala po něm osobní omluvu. Pokárání od dospělého jistě nelze považovat za přestupek. Avšak nátlak na nezletilého z pozice dospělého, který je způsobilý v nezletilém vyvolat strach a který nebyl zjevně adekvátní situací, je již jednáním dosahujícím intenzity společenské škodlivosti a přestupkem. Žalobkyně žádné nové důvody nezákonnosti rozhodnutí neuvedla.

10. **Žalobkyně v replice** označila jako nevěrohodné tvrzení, že předmětné zprávy byly vymazány a přitom si matka nezletilého udělala jejich kopie. Fotografie nejsou autentické. Není zde důkaz o hrubosti a nepřiměřenosti nátlaku. Nezl. M. B. nebyl vyslechnutý. Správní orgány si samy učinily závěry o jeho stavu a dopadu jednání žalobkyně. Nejde o malé dítě, ale dospívajícího chlapce, který se běžně účastní běžných společenských konfliktů každodenního života. Žalobkyně chtěla nejdříve věc řešit s matkou nezletilého, ale ta jakoukoli diskusi odmítla. Proto žalobkyně vysvětlila nezletilému nevhodnost jeho chování sama a žádala omluvu. Důvodem bylo i neustálé posílání nevhodných SMS synovi žalobkyně. Celá událost je nešťastná, ale není to banalita. Žalobkyně popřela hrubost svého jednání a vyhrožování.
11. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud ověřil **ze správního spisu** ze záznamu o oznámení přestupku Policie ČR (dále jen „policie“) a z oznámení přestupku ze dne 30. 8. 2018 matkou nezl. M. B. paní S. Š., že žalobkyně vyvíjela od 21. 8. 2018 od 20 h do 24. 8. 2018 do 9.36 h v obci L. na jejího syna psychický nátlak tím, že mu vyhrožovala prostřednictvím zpráv, že pokud se neomluví, tak mu zavrou rodiče, čímž v něm vzbudila strach a on se nyní bojí jít ven. Svědkyní incidentu byla matka nezletilého M. B.
13. Z podání vysvětlení oznamovatelky přestupku, matky nezletilého M. B., soud zjistil, že její desetiletý syn nesmí chodit k rodině D. (žalobkyni) kvůli incidentu před třemi měsíci. Nezletilý M. B. a společný kamarád L. měli dát do lednice rybičky, které pak umřely. Nyní telefonicky žalobkyně a matka nezletilého řešily, že nezletilý o žalobkyni řekl, že je „vyjebaná“. Matka nezletilého M. B. zjišťovala i u jiných, jestli to řekl, údajně ne a toto slovo ani nezná. Kluci se pomlouvají navzájem. Na to začaly chodit nezletilému od žalobkyně zprávy z telefonu syna žalobkyně, ať se omluví nebo že budou potrestáni rodiče. Nezletilý M. B. brečel, že má strach, že mu zavrou rodiče, že se omluví, ale že se bojí, že je opravdu zavrou. Oznamovatelka šla v sobotu se synem a dvěma svědkyněmi osobně se žalobkyni v její masérně omluvit, i když s tím oznamovatelka nesouhlasila. Poté však žalobkyně začala na nezletilého M. B. rvát, že po dědině roznáší, že mají na baráku exekuce a že to nebyla omluva. Oznamovatelka řekla synovi, ať se omluví, ten to udělal, byla u toho i matka jejich kamaráda L. Nezletilý M. B. se po tom všem bojí chodit ven, rodina je v psychickém napětí a nese to špatně. Jde o psychický nátlak na nezletilého. Oznamovatelka uvedla, že si nepřeje přímou konfrontaci nezletilého M. B. s ostatními účastníky řízení z důvodu strachu.
14. K vysvětlení jsou doloženy e-mailové zprávy z adresy P. B. (otce nezletilého) s textem: „Přestaň ho otravovat za to jak nás tady pomlouváš, tak se připrav že dnes bude veselo. Jen přivedeš svý rodiče do problémů, protože se jedná o veřejnou pomluvu, tak se to řeší i na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

PČR, ale ty jsi zběhlejší ve všem. Máš poslední možnost uvést věci do pořádku a všem se omluvit, než to začneme všichni řešit, víš lidi nám to řekli tak svědky máme. „M.“ zle v dědině a mezi kamarády děláš jenom ty a ty sprostý lži, fuj že se nestydíš. Tak do večera máš možnost vše napravit, pokud ti to je jedno budou mít potíže rodiče, tak to chceš?“

15. V další zprávě nezletilý uvedl: „A jak to mám napravit prosím omlouvám se vám“. Žalobkyně odepsala: „To hlavně řekni doma a omluvit se musíš osobně nám a L. mamce, ta už tě má plné zuby taky“. Nezletilý odpověděl: „Už sem to doma řekl a půjdu se omluvit vám i L. mamce“. Žalobkyně navrhla: „Ok v 17 h bude i ona u mě v salonu“. Nezletilý dodal: „Ok omlouvám se jenom sem chtěl říct že sem neřekl o vás nic ale řekl to o vás O. D.“.
16. Žalobkyně policii telefonicky na její dotaz sdělila, že „s klukem mluvila a dál se nebude vyjadřovat, až na magistrátu, protože není jediná, které chování nezletilého vadí“.
17. Žalobkyně ve vysvětlení magistrátu 1. 10. 2018 uvedla, že SMS poslala nezletilému, protože ji veřejně pomlouval, uváděl, že je psychopat, psychicky labilní, že její syn se nesmí s nikým kamarádit, že se jí její syn bojí, že je „pojebaná, vyjebaná“. Napsal telefonní číslo jejího syna na internet. Proto nezletilému M. B. napsala, že se má omluvit, že jde o pomluvu, že se to dá řešit přes policii a jeho rodiče by měli jako zákonní zástupci problém. Šlo o normální SMS, kterou žalobkyně nepovažuje za výhrůžku, jak si myslí matka nezletilého. Nezletilý se přišel omluvit na nátlak své matky, ale neřekl, za co se omlouvá, je vidět, že se své matky bojí. Mohli si vše vyříkat mezi čtyřma očima. U omluvy byla maminka L. R. paní V., nezletilý syn žalobkyně D. D. a nezletilý L. R. Na dotaz magistrátu, proč nepřijala omluvu nezletilého M. B. v SMS, žalobkyně uvedla, že neřekl, za co se omlouvá, chtěla od něho slyšet, proč říká nesmysly, co ho k tomu vede. Na dotaz magistrátu, proč věc nevyřešila s maminkou nezletilého M. B., žalobkyně uvedla, že spolu mluvily. Následující den žalobkyni zákaznice řekla, co za pomluvy o ní nezletilý M. B. říká, tak napsala předmětnou zprávu, která má normální charakter, aby si vše vyjasnila a on se přišel omluvit. Žalobkyně při jednání nahlédla do synova mobilního telefonu a upřesnila, že zprávu napsala 22. 8. 2018 a nezletilý M. B. na tento mobilní telefon ten den odpovídal a přišel se omluvit v doprovodu a pod nátlakem své matky. Žalobkyně nepovažovala své jednání za hrubé a nátlakové. Žalobkyně proti příkazu ze dne 11. 10. 2018 podala odpor.
18. Při podání vysvětlení magistrátu 30. 11. 2018 žalobkyně odkázala na vysvětlení ze dne 1. 10. 2018. Svědkyně - matka nezletilého M. B. paní S. Š. uvedla, že v úterý ke konci srpna jí přišla zpráva od žalobkyně, jestli by si s ní mohla promluvit o chování syna svědkyně. Svědkyně jí volala hned zpět, žalobkyně jí to nejdříve nechtěla říct, pak uvedla výrazy, které měl syn svědkyně o žalobkyni říkat před ostatními chlapci, např. „vyjebaná“. Svědkyně jí řekla, že by to její syn neřekl a že si o tom s ním promluví, syn řekl, že nic takového neříkal. Pak jí žalobkyně napsala, že toho má dost a že je oznámí na policii pro veřejnou pomluvu. Svědkyně jí napsala, ať jim dá pokoj a žalobkyně poslední zprávu zopakovala. Svědkyně zjišťovala, co se stalo. Chlapec z hřiště uvedl, že její syn nic takového neříkal. Mezitím jí volal syn, že mu žalobkyně poslala předmětnou SMS, že se bojí, ať přijede domů. Syn doma brečel a říkal, že nechce, aby se jim něco stalo. Žalobkyni se v SMS omluvil a poslal tři smajlíky, ptal se jí, co má udělat. Svědkyně ani otec nezletilého nechtěli, aby se omlouval za něco, co neudělal. Syn se chtěl omluvit, chtěl, aby to skončilo. Jeli se osobně žalobkyni omluvit. Svědkyně řekla synovi, aby se omluvil, ale nerozváděl to. Žalobkyni řekla, že s omluvou nesouhlasí. Když šli k autu, žalobkyně na ně řvala, že to nestačí, že po dědině roznáší, že mají na „baráku exekuci“. Syn se svědkyně zeptal, co je to Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

exekuce. Žalobkyně skočila mezi dveře auta a sedadlo spolujezdce, aby svědkyně nemohla zavřít a řekla, že to nebyla žádná omluva. Po příjezdu přítele domů šli věc oznámit policii. Rozhodilo je to a syn se bál chodit ven. K dotazu magistrátu na strach chodit ven svědkyně upřesnila, že syn žalobkyně s L. R. na syna házeli kameny, když jel na kole, zvonili na dům svědkyně a šli pryč, až když jim řekl soused. K dotazu magistrátu svědkyně uvedla, že po obavách syna chodit ven a strachu ze setkání s žalobkyní školní psychologka v závěru jednání uvedla, že budou situaci řešit, kdyby musel syn k jednání. Svědkyně musela synovi vysvětlovat, že se nebudou muset stěhovat. Svědkyně s výsledkem syna nesouhlasila. Žalobkyně k výpovědi uvedla, že svědkyně lže a podá oznámení ve věci křivého obvinění, že jí více chlapců potvrdilo, že nezletilý M. B. o ní uvedené výrazy řekl. Žalobkyně pak uvedla, že je nemocná, že déle u jednání nevydrží a musí odejít. Souhlasila s výsledkem svědka P. B. (otce nezletilého M. B.) v její nepřítomnosti. Žalobkyně navrhla, aby magistrát vyslechl jako svědky B. V. (matku nezletilého L. R.), manžela žalobkyně T. D. a provedl důkaz odborným vyjádřením ohledně SMS. Protože nevěděla, kdy jí lékařka tuto zprávu vystaví, navrhla odložit termín do 15. 1. 2019.

19. Svědek P. B. vypověděl, že přítelkyně S. Š. mu telefonicky sdělila, co se stalo, syn mu pak plakal do telefonu, byl rozrušený, říkal, že se bojí, aby je nezavřeli. To si vyvodil ze zprávy žalobkyně. Také mu řekl, co měl říkat o žalobkyni, ale že to řekl někdo jiný a svědek synovi věřil. Proto mu řekl, že se žalobkyni omlouvat nemusí. On se ale omluvit chtěl, chtěl to celé skončit. Svědek pracuje mimo domov. Když dojel ve čtvrtek večer domů, přečetl si ty zprávy a řekl, že to tak nemohou nechat. Žalobkyně syna vystresovala. Oznámili věc policii. Policie výpověď svědka nechtěla, protože u toho nebyl a ví to jen zprostředkovaně. K dotazu magistrátu na změny chování syna svědek uvedl, že zaregistroval, že se syn bojí a nechce chodit ven, aby nepotkal žalobkyni, jejího syna a jeho kamaráda L. Svědek nesouhlasil s tím, aby byl syn vyslýchán. Když jedou v autě kolem domu žalobkyně, tak se syn krčí, aby ho nebylo vidět. Žalobkyně měla věc řešit s nimi jako rodiči. Na synovi její chování zanechalo následky.
20. K výpovědi svědka žalobkyně 24. 4. 2019 uvedla, že ho za svědka nepovažuje, protože se vše dozvěděl po telefonu. Jeho syn ji neustále potkává, zdraví, není ve stresu, žalobkyně si ho nevšímá. Při pozdějším setkání s panem P. B. zjistila, že o telefonátu žalobkyně s jeho družkou před omluvou nevěděl, sám řekl, že to nemuselo zajít tak daleko a mohli si o všem promluvit. Žalobkyně žádala další výslech svědkyně Simony Štěpánové, protože při minulém výslechu měla horečku a má ještě dotazy k celé události. Žalobkyně trvala na předvolání nezl. M. B. za přítomnosti dětského psychologa z Přerova. V žádném případě nesouhlasila s psychologem, kterého zná matka nezletilého, protože se mohou domluvit na čemkoliv, jak se domluvili doma, aby všichni vypovídali tak, jak vypovídala paní Štěpánová. Žalobkyně trvala na tom, že žádnou újmu nezletilému nezpůsobila, jediné on sám ví, co způsobil, proto by ho ráda předvolala. Žalobkyně s ním chtěla celou věc řešit mimo komisi a soudy. To, že jeho matka věc oznámila dva dny po incidentu, žalobkyně považovala za křivé obvinění.
21. **Žalobkyně v odvolání** proti prvnímu rozhodnutí o přestupku namítala, že obsah SMS byl přílohou oznámení policii ve formě přeposlaných zpráv na e-mail otce nezletilého a jejich obsah mohl být pozměněn. Otec nezletilého nemohl vypovídat jako svědek, nebyl události přítomen. Magistrát neodůvodnil odmítnutí výslechů navržených svědků. Nezletilý po incidentu běžně a bezstarostně chodil ven, což mohou dosvědčit navržení svědci. Magistrát nezohlednil skutečnosti, které předcházely události. Nezletilý žalobkyni sprostě pomlouval a působil jí škody v domácnosti. Jeho matka měla být ráda, že po ní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

nepožadovala náhradu. Žalobkyně vyslovila pochybnosti o výchovném účinku rozhodnutí pro nezletilého. Matka nezletilého tvrdila, že žalobkyně jim vyhrožovala policií, což není pravda, ale sama pak oznámila věc policii. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že nebyl proveden ani psychologický posudek. Jedná se o tvrzení proti tvrzení.

22. Magistrát provedl **další jednání** po zrušení prvního rozhodnutí o přestupku, protože nebyl řádně zjištěn skutkový stav, konkrétně že nebyly provedeny jako důkaz SMS. Matka nezletilého S. Š. 22. 11. 2019 objasnila, že předmětný mobilní telefon se zprávami nepředložila, protože není funkční, zkoušeli ho zprovoznit, ale předmětné zprávy už tam nebyly. Zprávy však vyfotila na svůj mobilní telefon a poslala je příteli, otci nezletilého, který pracoval v zahraničí, v Německu. Magistrát ohledal mobilní telefon matky nezletilého, přečetl zprávy a uvedl jejich obsah do protokolu, včetně označení čtyř tlačítek smajlíků u první omluvy. K tomu se při jednání žalobkyně vyjádřila tak, že zprávy nepovažuje za důkaz, protože se dají upravit. Nebylo prokázáno, že je podepisovala, není vlastníkem uvedeného telefonního čísla a ani matka nezletilého nemůže garantovat, že zprávy nebyly upraveny. Požádala magistrát, aby vyžádal od operátora výpis předmětných zpráv, když už „paní Štěpánová rozjela tuto komedii, tak ať to máme se vším všudy“. Pokud se na místě s ní nedomluví smírně, podá proti nezletilému žalobu o náhradu škody 3 000 Kč. Žalobkyně uvedla, že nebude platit „pokutu za nevychované dítě“, SMS nejdou použít jako důkaz a magistrát proti ní rozhodnout nemůže.
23. P. B., otec nezletilého, jako **svědek** vypověděl, že synův mobilní telefon magistrátu předložil, ale protože je zastaralý, po vložení SIM karty se na něm staré zprávy nezobrazily. Matka nezletilého však v den spáchání přestupku zprávy vyfotila a poslala mu je v MMS. Svědek viděl zprávy v synově mobilním telefonu, když se vrátil domů. Po předložení e-mailů zaslaných s obrázky od Simony Štěpánové na úřední e-mail svědek uvedl, že ty zprávy zná, že jsou to ty, které dostal od matky nezletilého jako obrázky. E-maily s texty předmětných zpráv předané policii při oznámení vznikly tak, že svědek kliknul na tlačítko „sdílet“ a tak si je zaslal na svůj e-mail. Na dotaz magistrátu, jestli zprávy nějak před odesláním upravoval, svědek uvedl, že ne a že je to vidět i z toho, že jsou stejné, jako ty, které má matka nezletilého v mobilním telefonu jako obrázky. Svědek přislíbil zajistit od operátora výpis zpráv. Svědek sám k věci dodal, že v létě potkal žalobkyni, která mu navrhla, že by se za celou věc nezletilému omluvila a že by mu jako odškodné dala 1 000 Kč. Vyplývalo z toho, že chtěla, aby oznámení stáhl. Byl u toho pouze svědek. Nijak na to nereagoval. Doma se s přítelkyní shodli, že to nepřijmou.
24. Policie (obvodní oddělení Kojetín) sdělila k žádosti magistrátu, že SMS od operátora může vyžádat pouze v trestním řízení, nikoli v řízení o přestupku. Svědek P. B. telefonicky dle úředního záznamu magistrátu sdělil, že operátor mu kopie zpráv neposkytne, protože nebyly odeslány z jeho čísla a policii je poskytují jen ve věcech závažné trestné činnosti.
25. Žalobkyně se při jednání 20. 1. 2020 k dokazování provedenému otisky obrázků s předmětnými zprávami vyjádřila tak, že je bere jako přepisované, není autorkou těchto zpráv, není pod nimi podepsaná, to nebylo prokázáno. Svědek P. B. je pro ni „bezpředmětný“, což dokazuje i jeho tvrzení, že se měli potkat a ona mu měla něco navrhnout. Nic mu nenavrhovala, pouze se pozdravili. Žalobkyně k dotazu magistrátu uvedla, že neví, jaké číslo používá její syn, věděl by to manžel. Žalobkyně založila při jednání do spisu své písemné vyjádření, kde uvedla, že magistrát nepochopil, proč žalovaný zrušil jeho rozhodnutí o přestupku, neodstranil nedostatky v jeho postupu a neprokázal jí její protiprávní jednání, ona se ho nedopustila.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

26. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku ze dne 13. 2. 2020** dospěl k závěru, že předmětné zprávy poslala z mobilního telefonu svého syna žalobkyně. V záhlaví zpráv je uvedena v anglickém jazyce zkratka jména syna žalobkyně „D.“ jako D. a jsou patrná obě telefonní čísla. Tyto zprávy vyfotila matka M. B. na svůj mobilní telefon a přeposlala svému příteli, otci nezletilého. Ten tuto skutečnost potvrdil. Svědci, rodiče nezletilého, se shodli na obsahu zpráv. Podle obsahu je psala žalobkyně. To žalobkyně sama uvedla při prvním výslechu. Změnu její výpovědi v průběhu správního řízení magistrát shledal jako účelovou. Magistrát shledal shodu mezi zprávami přeposlanými na e-mail P. B. a doloženými policií a zprávami, které předložila magistrátu matka nezletilého. Znění zpráv bylo stejné. Magistrát neměl pochybnosti o tom, že zprávy nebyly změněny. Magistrát rovněž neměl pochybnosti o věrohodnosti výpovědí rodičů nezletilého, které byly v souladu s ostatními důkazy.
27. Jednání žalobkyně nebylo jen nevhodné nebo nesprávné, ale šlo o hrubé jednání. Žalobkyně i po opakovaných omluvách nezletilého zastrašovala, chtěla v něm vyvolat nejistotu a pochybnosti o jeho chování a dalším osudu jeho rodičů a vyžadovala osobní omluvu za přítomnosti jeho matky v jejím salónu. Žalobkyně tímto jednáním narušila občanské soužití a jednala v úmyslu nepřímém. Žalobkyně ve zprávě užívala takové formulace, aby vyvolala v nezletilém strach a svůj nátlak nepřiměřeně stupňovala, aby dosáhla svého záměru, i přestože jako matka stejně starého chlapce věděla, že tento způsob komunikace s nezletilým je nepřijatelný a mohl mít na chlapce negativní vliv.
28. Magistrát neprovedl další důkazy navržené žalobkyní, a to výsledky svědkyně B. V. (matky nezl. L. R.), manžela žalobkyně a nezletilého M. B. Předmětem protiprávního jednání žalobkyně nebylo dokazování vulgárního vyjádření nezletilého o žalobkyni, ale její protiprávní jednání. Rodiče nezletilého nesouhlasili s výsledkem svého syna, aby neměl další psychickou zátěž. Magistrát neprovedení tohoto výslechu odůvodnil opětovně i zájmem dítěte podle Úmluvy o právech dítěte (č. 104/1991 Sb.).
29. K námitce žalobkyně o nevěrohodnosti svědka P. B., otce nezletilého, magistrát uvedl, že sice nebyl přítomen přijetí SMS, ale matka nezletilého mu je přeposlala a se synem mluvil, potvrdil synovy obavy, že plakal, měl strach z žalobkyně. K námitce žalobkyně, že věc měla řešit matka nezletilého, magistrát uvedl, že si spolu psaly zprávy, mluvily spolu a matka nezletilého byla u omluvy nezletilého v salónu žalobkyně.
30. **Žalobkyně v odvolání** namítala, že „magistrát neprovedl žádné další důkazy“ a „pouze je zabalil do další omáčky“. Nebylo prokázáno, že nemohlo dojít ke změně zpráv, ani kdo je odeslal. Nebyly odeslány z telefonního čísla žalobkyně. Jediný důkaz by byl výpis od operátora, který se nepodařilo zajistit. Svědek P. B. je nedůvěryhodný, nebyl u události, přijel za dva dny. Hodnocení věci magistrátem není objektivní, rodiče nezletilého se na svědectví mohli domluvit. Jde o tvrzení proti tvrzení. Sama matka nezletilého si odporovala, když tvrdila, že syn se bál chodit ven, ale že když jel na kole, kluci po něm házeli kameny. Tento incident se netýká žalobkyně.
31. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** vysvětlil, jaké důkazy byly provedeny. Zprávy byly odeslány z telefonního čísla 735 012 137, které bylo označeno v telefonu nezletilého jako „D.“, což znamená dle svědecké výpovědi matky nezletilého D. D., syn žalobkyně. Skutečnost, že s nezletilým M. B. komunikovala sama žalobkyně, je prokázáno jejím vysvětlením ze dne 1. 10. 2018 a jejím odkazem na tuto výpověď při druhém jednání u magistrátu dne 30. 11. 2018. Námitka žalobkyně, že zprávy byly pozměněny, je účelová. Texty zpráv jsou shodné s texty, které byly doloženy policií a s tím, jak je sama žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

převyprávěla magistrátu při jednání dne 1. 10. 2018. Svědecká výpověď otce nezletilého byla získána a použita v souladu se zákonem. Matka nezletilého neuvedla, že její syn nechodil ven, ale že se bál chodit ven.

32. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
33. Soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu bylo napadené rozhodnutí a přestupek žalobkyně spočívající v jejím hrubém jednání, které je popsáno ve výroku rozhodnutí o přestupku a v bodě 2 tohoto rozsudku, a nikoli jakákoli jiná jednání žalobkyně a dalších osob.
34. Podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.
35. Hrubé jednání, které narušuje občanské soužití, je společensky škodlivé jednání, které dosahuje určité intenzity. Nejde o jednání, které je pouze nevhodné, neslušné, nezdvořilé, netaktní, ale musí jít o jednání, které překračuje meze nevhodnosti, ale ještě se nejedná o trestný čin (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 As 84/2009-64 – zaslání pohoršující krátké textové zprávy, nebo rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 221/2016-39 – vytlačování osoby automobilem).
36. V posuzované věci magistrát prokázal jednání žalobkyně fotografiemi krátkých textových zpráv (SMS) z mobilního telefonu při jednání 22. 11. 2019 (fotografie jsou přílohou protokolu). Text zpráv odpovídá textům, které předložili rodiče nezletilého policii jako přeposlané zprávy na e-mail otce nezletilého a které jsou součástí spisu policie a magistrátu. Obsah zpráv byl dále prokázán konzistentními a přesvědčivými výpověďmi rodičů nezletilého M. B. a rovněž první výpovědí a vysvětlením žalobkyně, které soud citoval výše. Všechny tyto důkazy se shodují.
37. Proti takto prokázané verzi stojí osamocené žalobní tvrzení, že text zpráv byl pozměněn a že byly odeslány z webového rozhraní, odkud si je mohl autor poslat sám sobě. Takovému tvrzení nesvědčí žádný z důkazů, ba ani žádná indicie. Ve správním ani soudním řízení nenastal žádný důvod pro existenci jiné verze, například že by zprávy zasílal nezletilému M. B. ze svého mobilního telefonu syn žalobkyně. Tomu neodpovídalo znění zpráv. Naopak, zprávy jednoznačně zapadají do řetězce událostí, jak je popsali žalobkyně ve vysvětlení a první výpovědi a svědci.
38. Žalobkyně nemá povinnost vypovídat jako obviněná pravdivě. Ve správním trestání platí zásada zákazu obviňování v souladu s čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Avšak postupné změny ve výpovědích a tvrzeních žalobkyně snižují její důvěryhodnost a vypovídají o účelovosti jejího jednání.
39. Nedůvodná je námitka, že šlo o pouhé pokárání a žádost o omluvu. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Jednání žalobkyně naplnilo všechny znaky přestupku, včetně materiálního. Prokázané jednání bylo společensky škodlivé.
40. Pokud magistrát nevyslechl jako svědky manžela žalobkyně T. D. a paní B. V. coby matku nezletilého L. R., kamaráda nezletilého a syna žalobkyně, nejde o opomenuté důkazy. Tito svědci by nemohli přispět k objasnění věci, protože dokazování předmětného Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

protiprávního jednání žalobkyně bylo postaveno najisto a navržení svědci nebyli podle všech výpovědí a dokazování ani přítomni protiprávnímu jednání žalobkyně. Magistrát i žalovaný neprovedení navrhovaných důkazů přesvědčivě odůvodnily.

41. Magistrát provedl dokazování v souladu s § 3 a § 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb, správní řád a skutkový stav zjistil tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to s v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu s ohledem na všechny okolnosti věci, jak jsou citovány ze správního řízení. I kdyby se prokázalo vulgární vyjádření nezletilého M. B., nemělo by to vliv na posouzení věci, protože u žalobkyně nešlo o nutnou obranu a šlo o samostatný skutek, který se posuzuje samostatně. Jednání žalobkyně bylo nepřiměřené. Je zde veřejný zájem na fungujícím občanském soužití.
42. Občanské soužití soudy vykládají jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování – nad rámec právních norem – je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci. Ustanovení § 7 chrání jen určité společenské zájmy (čest a důstojnost občana, jeho zdraví a pokojný život), a tedy jen ta pravidla občanského soužití, jejichž porušení směřuje proti těmto zájmům“ (jak bylo uvedeno k dřívějším přestupkům proti občanskému soužití podle § 49 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích in Červený, Z., Šlauf, V., Tauber, M.: Přestupkové právo. Komentář k zákonu o přestupcích včetně textů souvisejících předpisů, Linde, Praha 2009, str. 125). Objektem skutkové podstaty předmětného přestupku podle § 7 zákona o některých přestupcích je občanské soužití a narušení občanského soužití je obligatorním znakem skutkových podstat přestupků proti občanskému soužití. Narušení občanského soužití je pak trestáno tehdy, dojde-li k jeho negativnímu zasažení jednáním určité intenzity, jež svojí povahou typově odpovídá jednáním uvedeným v demonstrativním výčtu hrubých jednání v § 7 zákona o některých přestupcích. Nezletilému bylo v době přestupku deset let. To bylo třeba rovněž zohlednit. Jednání žalobkyně nebylo ani hraniční, ani bagatelní. Nebyly zde takové okolnosti, které by odpovědnost žalobkyně za její jednání vyloučily.
43. V posuzovaném případě nebylo na místě užití zásady *in dubio pro reo*. Ve správním řízení nevyšly najevo žádné takové okolnosti, které by zpochybňovaly věrohodnost provedených a použitých důkazů usvědčujících žalobkyni z předmětného přestupku. Proto má zdejší soud za to, že otázka viny žalobkyně byla postavena najisto. Skutkový stav byl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Použití této zásady přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže pochybnosti, které v řízení vznikly o nějaké skutkové otázce, trvají i po provedení a zhodnocení všech dostupných důkazů. K uplatnění této zásady je tedy možné přistoupit teprve za situace, kdy není možné se jednoznačně přiklonit k žádné skupině odporujících si důkazů. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2014, č. j. 2 As 109/2012-26, příp. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 1. 1968, sp. zn. 2 Tz 22/67, č. 22/1968 Sb. NS, a ze dne 28. 1. 1971, sp. zn. 3 Tz 127/70, č. 37/1971 Sb. NS.
44. Námitku nepřipustnosti důkazu svědeckou výpovědí otce nezletilého soud neshledal opodstatněnou. Svědek P. B. vypovídal o tom, jakou zprávu dostal od přítelkyně, jaký byl průběh hovoru se synem předmětný den a jaké bylo následné chování syna. Svědek nevypovídal o tom, co neviděl, nezažil, nevnímal svými smysly. Dokazovanou skutečností byl obsah a způsob přeposílání předmětných výhrůžných zpráv, které svědkovi jeho družka přeposlala a dopad jednání žalobkyně na nezletilého. Není důvod, proč by o těchto skutečnostech a okolnostech věci svědek neměl vypovídat. Naopak, § 2 odst. 4 a § 50 a násl. správního řádu, zejména § 50 odst. 2 a 3 správnímu orgánu ukládají, aby zjistil všechny rozhodné okolnosti věci a pečlivě přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

včetně toho, co uvedli účastníci. Výpověď svědka byla v souladu s ostatními důkazy a podklady rozhodnutí. Nevyšlo najevo, že by svědek neměl být důvěryhodný.

45. Závěrem soud shrnuje, že žalobkyně nenavrhla a nepředložila žádný důkaz, který by její změněnou verzi příběhu prokázal nebo mohl prokázat. Žalobkyně svá tvrzení měnila a neprokázala. V postupu magistrátu a žalovaného soud neshledal vady a rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správný celkový skutkový i právní závěr, se kterým se soud ztotožnil. Přezkoumávaný proces byl souladný se zákonem a oba správní orgány svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
46. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. listopadu 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně